

Posudek diplomové práce Šimony Chloubové s názvem Interní koučink

Tato diplomová práce se zabývá velice aktuálním a široce diskutovaným tématem, jakým koučink beze sporu je. V určitém slova smyslu lze hovořit až o jeho hypertrofii. Ačkoliv původně šlo o metodu vyloženě exkluzivní a vysoce lukrativní, v současné době můžeme zaznamenat její aplikaci i na nižších úrovních, výrazná je i její expanze mimo podnikovou sféru v podobě řešení každodenních životních situací. Přesto si dovoluji tvrdit, že skutečně kvalitních textů analyzujících dané téma není mnoho. Zvláště pokud se jedná o koučink interní. Autorka proto neměla situaci příliš ulehčenou, přesto se s ní vypořádala nadmíru přesvědčivě.

Celá práce má dobrou formální i obsahovou úroveň a je až na výjimky (gramatické chyby na str. 12 a 31, prázdná strana 34, zarovnání na str. 55) prosta výraznějších nedostatků. V Soupisu bibliografických citací je uvedeno spíše průměrných 32 pramenů, z toho ovšem 15 cizojazyčných, což je naopak číslo vysoce nadprůměrné. Bohužel, velice nepřehledně a neúplně jsou uvedeny webové zdroje, určitou nedůslednost lze vysledovat i u zdrojů tištěných (Langrová).

Text je rozdělen do devíti kapitol, Úvodu a Závěru. První kapitola přináší spíše teoretický pohled, včetně vysvětlení některých základních pojmů a přiblížení historického vývoje, hlavních cílů a principů. Pro danou problematiku je typické nejednotné pojetí a nestabilní terminologie, což významně ztěžuje jakoukoli snahu o komplexní pojetí. Přesto se autorka s těmito nástrahami poměřuje celkem solidně. Text je čtivý, přehledný a systematický, přesto však poněkud deskriptivně pojatý, bez vlastního vkladu a případného zpochybnění uváděných frází. Je kupříkladu cílem koučinku skutečně blaho a uspokojení člověka (str. 14) nebo spíše prospěch firmy (což nutně nemusí být totéž)?

Druhá kapitola pak přibližuje různé modely koučování a teprve zde se autorka pouští do vod spekulací, hodnocení a vlastních postřehů, což celému textu jednoznačně prospívá a je jenom ku prospěchu věci, že v podobném duchu pokračuje i v následujících pasážích. V nich se přes popis některých druhů koučinku konečně dostáváme k hlavnímu tématu práce – internímu koučinku. V této souvislosti bych se nicméně zmínil o pravděpodobně největší slabině práce – kapitole 6, nazvané mnohoznačně „Kouč“. Na cca dvou normostranách zde autorka nabízí stručný popis dvou(!) profesních asociací. Zákonitě proto vyvstává otázka nad pojetím, názvem i funkcí celé kapitoly, která by se spíše měla zabývat takovými tématy, jakými jsou kompetence koučů, jejich role, profesní standardy apod. V konečném výsledku se celá kapitola jeví jako zcela zbytná.

Naopak velmi podrobně a komplexně je pojata analýza interního koučinku, včetně konkrétních příkladů z praxe. Zvláště podnětně působí srovnání výhod a nevýhod jeho aplikace. Jenom si dovoluji poznamenat, že některá tvrzení by bylo určitě vhodné podpořit relevantními odbornými zdroji. A mohla by autorka

specifikovat tvrzení ze strany 53, že rolí interního koučinku je mj. nahrazování nedostatků formálního vzdělání?

Poslední kapitoly jsou poté zaměřeny na využití interního koučinku ve specifickém prostředí advokátní kanceláře. K textu samotnému mám dvě poznámky:

- proč by autorka v souvislosti s adaptací (kapitola 8.1) zvolila metodu koučinku a nikoliv mentoringu, jak bývá obvyklé?
- na str. 60 autorka uvádí, že klíčové kompetence byly stanoveny v rámci kapitoly 7.3. Toto téma se mi nicméně přes veškerou snahu nepodařilo dohledat...

Na závěr svého posudku nabízím některá témata do diskuse, o kterých předpokládám, že by je autorka mohla v rámci své obhajoby rozvést:

- 1) Na str. 15 jsou uváděny rozdíly mezi koučinkem a mentoringem. V praxi nicméně bývají tyto přístupy velice často zaměňovány z hlediska terminologického i obsahového, v podstatě každá firma má své vlastní pojetí. Mohla by autorka podrobněji rozebrat „ideální“ rozdíly mezi oběma metodami, nad rámec již v textu uvedených?
- 2) V souvislosti s problematikou uváděnou na str. 38 prosím o zamyšlení nad koučinkem jakožto klíčovou kompetencí.
- 3) Vzhledem k nenaplněným očekáváním spojeným s kapitolou 6 by autorka měla podrobněji zanalyzovat kompetence a vůbec profesní i osobnostní předpoklady úspěšného kouče.

Z celé práce je zřejmé, že autorka se v dané problematice velmi dobře orientuje. Kladem celé práce je zajímavé téma a především deklarovaná zkušenost a vlastní názory. K textu nemám z formálního ani odborného pohledu žádné zásadní připomínky. Domnívám se, že ji lze považovat za vyhovující, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 25. ledna 2010

PhDr. Michal Šerák, Ph.D.